

החלטת סגן הממונה על המשמעת

פסק דין

1. הנקבל הנו תלמיד שנה א' בחוג לפיזיותרפיה. הוא הואשם בכך שבמסגרת הקורס "אנטומיה א'" הוא זייף את טופס הבחינה בזמן ערעור על הציון, כדי לשנות את הציון בבחינה (מציון נכשל לציון עובר). בכך עבר עבירה של מסירת ידיעה כוזבת ביודעין לאוניברסיטה על פי סעיף 29.2 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח) ועבירה של התנהגות שאינה הולמת תלמיד על פי סעיף 29.10 לתקנון. יצויין כי מדובר במעשה חמור במיוחד: נטען בכתב הקובלנה כי הנקבל ניגש לערעור עם החומרים הנדרשים לשם הזיוף, וביצע את המעשה לפי תכנון מראש.
2. הנקבל הודה במעשים המיוחסים לו בכתב הקובלנה, ולכן אני מרשיע אותו על פי הודאתו ולפי סעיפי התקנון המוזכרים לעיל.
3. הצדיים העלו טיעונים לעונש, כאשר המחלוקת ביניהם מצומצמת לשתי שאלות: פרק הזמן של ההרחקה בפועל, ושאלת פסילת הקורס (או פסילת המבחן בלבד). הנקבל העלה טענות מספר לגבי מצבו האישי עובר למעשים, קיבל על עצמו את האחריות למעשים, והביע חרטה. עמדת הקבילה היא שלאחר התחשבות במצבו האישי של הנקבל, יש לגזור עליו עונש של הרחקה בפועל לשנתיים, ולפסול את הקורס כולו (על שני מועדי הבחינות שבו, שכן המעשים נוגעים לבחינה במועד א' והנקבל נבחן גם במועד ב'). באת כוח הנקבל טענה כי יש לפסוק הרחקה של שנה וחצי, כאשר חצי שנה אחרונה מומרת בעבודות שרות, וביקשה כי רק המבחן ייפסל ולא הקורס כולו. עניין אחרון זה נומק בכך שהקורס באנטומיה א' הינו תנאי מוקדם להמשך בלימודים, ולכן חזרה ללימודים בסמסטר ב' בלתי אפשרית ללא השארת הקורס על כנו.
4. עם כל הצער שיש לגבי מצבו האישי של הנקבל, אני רואה אפשרות להפחית בעונש לרמה המבוקשת על ידי באת כוחו. מעשה של זיוף טופס בחינה בעת ערעור, במהלך מתוכנן ומורכב יחסית, הוא מעשה החותר תחת האמון הבסיסי עליו מבוססים היחסים באוניברסיטה, וחותר תחת נורמות ההתנהגות הבסיסיות ביותר לא רק באוניברסיטה אלא גם מעבר לכך. מצבו האישי והחרטה הכנה שהביע אינם מצדיקים שחיקה יתרה של העונש שחייב להתלוות למעשה כה חמור.
5. על כן אני גוזר את עונשו של הנקבל כדלקמן:
 - א. הרחקה בפועל של שנתיים (תשע"ה, תשע"ו).
 - ב. פסילת הקורס "אנטומיה א'".
 - ג. הרחקה על תנאי של שנתיים ממועד החזרה ללימודים ועד לסיום התואר.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.

יפורסם ללא שם התלמיד.

פרופ' רועי קרייטנר

סגן הממונה על המשמעת